

Z OBSAHU

Šrotovné	str. 2
Oprava klášterní kaple	str. 2
20. setkání rodáků	str. 3
O sv. Františku	str. 4
Vyplatí se předčasný důchod? ...	str. 1

Z německé televize ZDF do služeb českého parlamentu

Hovoříme s benešovskou rodačkou a poslankyní Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Monikou Haškovou, jež nedávno vystřídala ve sněmovně Mirka Topolánka.

■ Jaký je Váš dřívější, ale i současný vztah k Benešovu?

„Vztah k Benešovu mám a vždy budu mít víc než kladný. Už proto, že mi zde vlastně zachránili život. Nebýt benešovských lékařů, především paní MUDr. Švagrové, tak jsem se zřejmě ani nenarodila. Moje maminka musela brát medikamenty na klouby a pražští lékaři jí doporučovali s mým narozením ne hazardovat. A tehdy našel právě z Benešova zázračný, ať k nim přijedeme, že všechno dobře dopadne.“

■ Vaše dosavadní životní dráha napovídá, že jste pro politickou kariéru nevšední typ člověka. Jevíte se radě lidí jako ta, jež je schopna v politice aktivně působit, ale zároveň z ní kdykoli vystoupit, nebude-li Vám například vyhovovat její styl. Tedy, že něco umíte a jste velmi erudova-

ná, a to znamená i velmi nezávislá.

„To mi lichoťte Ale souhlasím, že nesplňuji tradiční představu o politikovi. Někomu to může být sympatické, jinému ale možná podezřelé. Kdyby bylo v politice takové ocenění, jako je ve Zlatém slavíkovi Skokan roku, bezpochyby bych byla adeptem na tuto cenu. Tím to ale vůbec nezlehčuji.“

Do ODS jsem vstoupila po Sarajevském atentátu, který mi připadal naprosto nefér. Mnoho členů tehdy prchalo. A já jsem si říkala, že vstup je asi jediným vyjádřením podpory. Už je to dvánáct let.

Je pravda, že jsem se politikou nikdy neživila. Být na ní závislý musí být náročné. Nikdy totiž nevíte, kdy se přízeň voličů zásadně změní, ať už na ni máte přímý vliv, nebo nemáte.

Myslím si, že zajímat se v demokracii o politiku by měl do určité míry každý. Tvrzení, že se o politiku nezajímám, je zavádějící. Podle mě, každý ovlivňuje politiku, ať už aktivitou, nebo

pasivitou. Pasivita umožní vládnout těm aktivním, bez ohledu na jejich kvality...

Nezávislost na politice je ale samozřejmě velká výhoda. Každá závislost logicky svazuje.“

■ Lze vytušit, že mnozí lidé budou vkládat do Vašeho působení v politice nová očekávání.

„To mě těší. Mám z toho radost. Ve volbách v roce 2006 jsem dostala pár tisíc preferenčních hlasů. To samozřejmě nemohli být pouze moji přátelé a známí. Cítila jsem velkou odpovědnost a považovala jsem to za závazek. Bylo mi velmi sympatické, že pro mě hlasovali lidé, kteří zřejmě chtěli dát šanci někomu, kdo je nový, v podstatě neznámý a v politice neostřílený. To cítíte, že je nesmíte zklamat. A to platí i o ODS, bez které bych se na kandidátku samozřejmě nedostala.“

Vzpomínám si na primární volby v ODS, kdy jsem dost neklasickými proslovami nejednou ostatní delegáty rozesmála. Ani netušíte, jak mě potěšilo, že je to pobavilo a ne odradilo. Politika je samozřejmě velmi vážná věc, ale trocha nadhledu a humoru přesto nikoho nezabije.

No a co se týká očekávání,

jsou-li příliš velká a nereálná, vedou přirozeně ke zklamání. Proto doufám, že jsou od mých voličů přiměřená, a tedy že je nezklamou. Určitě se o to budu snažit.“

■ Vzdělaná žena v politice, jež je úspěšná v profesní praxi. Jaký máte názor na roli žen v politice?

„Jako většina žen. Je jich v politice málo. Nevím, jestli takový názor zastávají i muži. Chybí proto vyváženost určitého typu vnímání. V názorech na mnohá témata se sice muži a ženy neliší, ale na některá přece jen ano. Pokud nejde o extrém, například o pobyt v atomové ponorce, měl by být poměr mužů a žen spíše vyvážený. Můžou tak docházet k přirozenému třibení názorů. Jedni od druhých se mohou naučit jinému úhlu pohledu na stejnou věc.“

Ženy v politice si velmi vážím. Většinou nejsou tak bojovné a útočné jako muži. Na druhou stranu však vnímají řadu otázek citlivěji. Je to potíže. Ženy by se totiž měly do politiky dostávat přirozeně. Tím, že přesvědčí, že jsou na svém místě. Zavádění povinných ženských kvót mně nepřipadá úplně šťastné. Je to určitě dobře míněný zá-
měr. Připomíná mi však ja-

Monika Hašková při přípravě přímého přenosu pro ZDF z návštěvy Baracka Obamy na Pražském hradě 4. 4. 2009.

kýsi „přídělový systém“.

Přála bych si, aby ženy přicházely do politiky i bez kvótových mechanismů a aby je strany podporovaly a pro politiku získávaly.“

■ Pro Vaše působení v politice máte rovněž pozoruhodnou kombinaci vystudovaných vysokých škol – inženýrka ekonomie a zároveň absolventka FAMU. To může vést k předstávě Vašeho etického, ale i estetického nadhledu, a tedy i vkladu do stylu politiky.

„Rodiče si přáli, abych by-

la ekonomkou. Mě to ale silně táhlo na DAMU či na FAMU. Všichni mě za socialismu od mého záměru vehementně odrazovali. Přesvědčovali mě, že se tam bez protekce nedostanu. Navíc natočit tehdy přijímačkový film bylo pro mne nereálné. Neměla jsem ani kameru, ani možnost střihu, zkrátka nic. Teprve po revoluci jsem se do toho konečně mohla pustit.“

A styl politiky? To je už dlouho velké téma. Ve sněmovně je řada slušných poslanců, kteří pracují a ne exhibují před kamerami.

KOSMETIKA

U Lucinky

☎ 602 815 550

www.kosmetikaulucinky.cz

www.arealbn.cz

Pátek 23.10. Akce

Občerstvení Zdarma!

Nový sortiment nábytku

Rozšíření o nové dodavatele

Prodej doplňků a dekorací

Při nákupu nad 500 Kč dárek

Po - Pá 8:30 - 18:00 So 8:00 - 12:00

Tel: 604 544 453

V Areálu najdete:

Dětský koutek

Internet zdarma

Občerstvení

Stavební firma

Projekty-Stavba-Rekonstrukce

Stavebniny

Půjčovna nářadí

Stavební bazar

Prodej plynu

Pondělí - Neděle 6:00 - 18:00

PRODEJ A OPRAVY MOTOCYKLŮ A SKÚTRŮ

MOTOBO

Benešov ul. Hodějovského 541

Areál starého síla

u restaurace "Na Sejkárně"

Tel: 317 702 303 GSM: 731 152 991

ČESKÁ POŠTA

4 3

9 771212 241000

Z německé televize ZDF do služeb českého parlamentu

Jenže o ty se média moc nezajímají...

Vadí mi ale i styl jednání ve společnosti, nejen v politice. Nechápu, proč je hlavní kvalifikací pro úspěch v určitých oborech nějaký pořádný skandál. Vadí mi také arogance, nejen v politice, ale i všude jinde. Například na silnicích, kde jde o život. Kdejaký šílenec šlape na plyn, předjíždí dvojitou čáru a málem pozabíjí půlku světa. A to jen proto, aby vzápětí prudce brzdil na červenou, kterou ovšem celou dobu stejně vidí před sebou... Takový příklad mi připadá jako alegorie dravého životního stylu bez skrupulí. Prostě štvát se pro nic za nic...“

■ Z naprosté profesionální zvědavosti se Vás musím zeptat, jak se to tak dá udělat – stát se redaktorem ZDF? Kde se na to bere odvaha?

„Nebyla to otázka odvahy. Spíše shody okolností a štěstí. Bohužel, v dnešní době odvaha, vzdělání a zkušenosti

často hrají podstatně menší roli než jiné faktory. Je to smutné. Mám sice dvě vysoké školy, sama si jich opravdu vážím, ale když si vzpomenu, kdo se mě kdy na ně ptal, tak jsem z toho na rozpacích.

Na druhou stranu mě absolvování FAMU k práci v ZDF výjimečně určitě pomohlo. Během jejího studia jsem se živila jako tlumočnice němčiny. Mimo jiné na natáčení a když ZDF hledala zástupce pro Českou a Slovenskou republiku. A tak oba předpoklady němčina a studium na filmové a televizní fakultě hrály přecejzen roli.“

■ V čem je podle Vašeho názoru práce pro německou televizi odlišná od práce pro česká média?

„V přístupu. Češi mi připadají uvolněnější. Němci v sobě často mají takový neúspěšný stres. A to i ve chvílích, kdy by nemusel být.

Reportáže, portréty li-

dí a příspěvky z České republiky všeobecně podléhají jinému vidění. Právě naše politická scéna je toho markantním příkladem, kdy my jsme tu něčím plně pohlceni a za hranicemi to vůbec nikoho nezajímá. Jsme vnímáni mnohem více jako celek. Lisabonská smlouva je ale výjimkou, o ni je zájem obrovský.“

■ Podařilo se Vám v předchozích letech i přes Vaši náročnou práci v ZDF zapojit se i do nějaké formy filmové umělecké činnosti?

„Tady cítím obrovský dluh. Doufám, že se mi jej někdy v životě podaří ještě splatit. Jinými slovy – vystudovala jsem obor, který je snem mnohých filmařů a vždy byl i mým snem. To, že se mi splnil, je zázrak. Na filmovou režii mě hnala touha vyprávět příběhy. Zachytit neopakovatelnost lidských osudů, které jinak zaniknou. Představit kouzlo charakterů bytostí, které ji-

nak zaniknou s jejich odchodem. Těšit a bavit diváky. FAMU mě naučila pracovat s fantazií, vytvářet filmovou realitu.

Režie je nádherná práce. Pokud ji ovšem můžete dělat podle sebe. A to si v současných podmínkách dovedu těžko představit. Bohužel, film si nikdo nenatočí sám. Potřebuje souhrn mnoha faktorů a podporu mnoha jiných profesí. K tomu je zapotřebí být jakýmsi bagrem, který si umí probagrovat cestu k cíli. Já bych nějaký ten bagr potřebovala. Navigovala bych ho, ale sama jím, bohužel, bytostně moc nejsem.

Jak jsem zmínila, například humor považuji v životě za velmi důležitý. Mnohé situace se s ním zvládnou o poznání lépe. Každý má ovšem trochu jiný smysl pro humor. A trpěla jsem, když někdo nechápal ten můj a vnucoval mi svůj, kterému jsem, bohužel, zase nerozuměla já.

Nejde přesvědčivě natáčet něco, čemu člověk sám nevěří. A to nemluvím o tom, že režisér má dál přesvědčovat herce, že je to báječné.

Kromě krátkých studentských hraných filmů jsem natočila pár dokumentů a mnoho reportáží. Natáčím teď komorní portréty lidí, kteří mě zajímají, v podstatě sama. Možná se na ně budu potom muset i sama dívat. Nebudu první ani poslední...“

Samozřejmě mým velkým snem je celovečerní film. Scénář mám, a tím to zatím končí.“

■ Do jaké oblasti práce Poslanecké sněmovny se zapojíte? Máte zde nějaká předsevzetí?

„Bohužel, bude na všechno žalostně málo času. Přesto mám předsevzetí pokusit se probojovat ucpání aspoň některé z “mezer” v zákonech, i kdyby měla být malá. Tyto mezery dokážou určitě skupině lidí velmi nepříjemně žít. Někteří li-

dé pak v některých situacích nemají dovolání a to je samozřejmě strašný pocit. Pár takových případů znám a těmi bych ráda začala, protože jsou velmi konkrétní. Uvidíme, zda a jak rychle to půjde.

Ráda bych se zapojila do práce některého z výborů. V úvahu připadá například výbor zabývající se sociálními otázkami, kulturou nebo evropskými záležitostmi. To jsou obory mně blízké.

Jinak mám předsevzetí používat co nejvíce přesvědčivé a logické argumenty. Jedni politici totiž řadu věcí ví, umí, ale nevysvětlí. A druzí jen hezky mluví a řídí se výlučně tím, co chtějí voliči slyšet a ne tím, co je reálné.

Každý by si přál, aby se nám všem vedlo dobře a aby chom byli pokud možno všichni spokojeni. Jen představy o tom, jak se k takovému cíli přiblížit, se liší.“

-hoj-